

JAARVERSLAG 2019

De Swaene, 14 januari

—

Beste Rederijkers en gezellen hier allemaal te gader
ik wens u een voorspoedig 2020 en ik verklaar me nader:
niet te veel werk, geen miserie thuis en alles op 't gemak,
dan krijgt ge door de stress geen onverwacht' attaque.

En ga maar af en toe eens lekker uit de bol,
zo vermijdt ge alledaagse sleur en andere brol.
Maak van 'carpe diem' uw devies en van 'joie de vivre' uw parool
en geniet gewoon eens van een bordje worst met boerenkool.

Geniet van de doodgewone dingen als van de bloemetjes op 't behang
geniet ervan met volle teugen en hou dat vol, een heel jaar lang.

Maar nu terzake, want ik sta hier met een jaarverslag
en hebt ge daar geen oren naar, dan is dat tegenslag.
Beschouw het als een noodzakelijke jaarlijkse beproeving
voor wie hier present is, 't zij mét of tegen de goesting

8 januari

Hier in De Swaene beginnen we als naar gewoonte 2019 met de zoveelste ledenvergadering en met zoveel volk, 't is ongezien Er zijn wel zeventien aspirantleden die we moeten verkiezen, 't heeft zeker met het inkomgeld van doen, dat heb ik in de smiezen.

Maar eerst een rijmend woord van onze Deken en een lied van Erik Wille en dan de stekskes delen om te kraken, schoon voorbeeld van verspillen. De uitkomst levert voor iedere kandidaat een batig saldo solferkopjes. En krijgen ze enkel maar een lintje en niets meer, ze zijn toch in hun nopjes

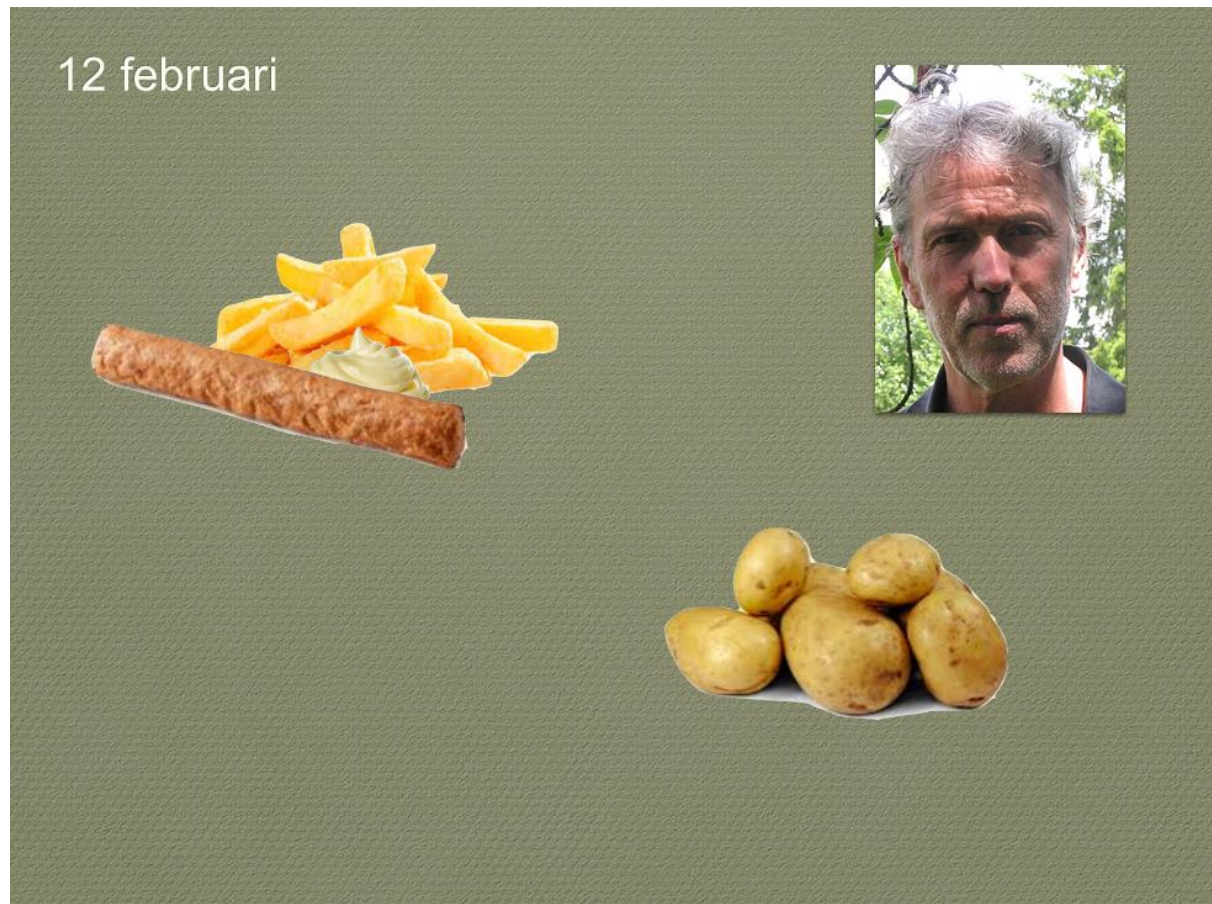
Hilde, Lieve en Mireille, Arlette, Yvette en Griet, Marleen, Mia en Brigitte Harry, Donald en Christof, Rik, Hubert en Wim, Paul en Hein, het is geen akkefiet Gelukkig zijn er enkel Johan, Geert en Rik die we moeten vereremerken voor hun 25 jaren lidmaatschap, en dat is makkelijker te verwerken

Er zijn er ook drie: Mark, Rik en Hugo, die al 50 jaar in de vereniging meedraaien maar 't is enkel Mark die hier staat om zijn diploma mee te graaien. De twee anderen geven verstek, allicht gebukt onder de last der jaren en krijgen hun oorkonde thuisbezorgd met PDB, alias 'Pakjesdienst De Blaere'.

Verder op de avond wordt de nieuwe Prince aangesteld en in dienst genomen. Geert is hiermee duidelijk heel opgezet, maar moet er ook even van bekomen en richt het woord lichtjes geëmotioneerd tot de algemene vergadering.

Al is hij niet van adellijken bloede, zijn jarenlange verdiensten zijn hier rechtvaardiging

En dan is er nog Jan, onze historicus, die wat oude koeien uit de gracht haalt over hoe de Strijdbroeders onderling wel eens durfden strijden, meer bepaald. Ikzelf mag nog een jaarverslag debiteren en Renaat blikt vooruit naar 2019 daarmee eindigt de avond officieel en wie niet weg is, is thuis lang nog niet gezien...

Op 12 februari ontvangen we Peter Scholliers, een professor emeritus over hoe er vroeger bij arm en rijk werd getafeld, ietwat een theoreticus. Zelf noemt hij zich 'patattenhistoricus' die achter wat en waar de mensen eten politieke, sociale en gezondheidstoestanden zoekt, bij burgers en proleten.

Uit wat er bij u op tafel komt, blijkt uw sociale klasse, dat is zijn hypothese. Of waar en hoeveel keer u uit eten gaat, ook daaruit kan hij uw positie lezen. Ikzelf zou echt niet weten waar ik u op de sociale ladder zou moeten catalogiseren wanneer u in De Swaene, de Litanie, de Stamina of Tjobs uw centen gaat spenderen.

Al kan ik me wel voorstellen dat wie bij de Frietshop of de Patatjes gaat consumeren of minder tijd of minder geld heeft om een avond lang gezellig samen te dineren. Maar...koning, keizer, admiraal, een portie friet lusten we allemaal met daarbij een Bickyburger, cervela, brochette of frikandel een sateetje, een boulet, stoofvlees, bitterballen of een viandel...

Zelfs koning Albert, liet ik mij vertellen, ging vroeger soms een curryworstje halen, omdat hij van die Italiaanse pastakeuken van zijn echtgenote echt begon te balen.

8 - 23 maart

MINOR SWING

In de eerste helft van maart is 't weer 7 dagen feest in Knesselare voor de toneelliefhebbers dan althans, die trouw op post zijn, telkenjare. Voor een onberispelijke voorstelling dankzij maandenlang repeteren en die niet enkel autochtonen maar een boel allochtonen kan charmeren.

'Minor Swing' is een stuk, genoemd naar een song van Django Reinhardt, met 19 personages, maar slechts 16 vertolkers verschijnen aan de start. Het publiek komt binnen via de kleine achterdeur, het lijkt misschien bizar, maar iemand heeft het zo uitgekiend dat er gespeeld wordt aan de bar.

't Is ook een vorm van luiheid, zo moet er geen feestzaal worden opgebouwd en wordt er gespeeld in een vrijwel natuurlijke omgeving, alles welbeschouwd. De toeschouwers maken er geen punt van en genieten duidelijk van het spel: aanranding en moord, romance, roddelklap, intrige, 't is heus geen bagatel

Onze Prince-regisseur heeft de rollen bedeed naar persoonlijke nature, ieder lijkt in zijn rol gegoten en vertolkt die met een natuurlijke allure.

Lieve, als de strenge mevrouw Verdievel in 't publiek,
 Meike, welbespraakt en bekend voor haar mimiek,
 Letje als 't zigeunerinnetje met een tragisch lot
 Wouter met zijn sjaal, naïef en onnozel als een zot
 Piet als gemeentesecretaris, net als in het echt
 en Carlos' burgemeestersjerp hangt net niet recht
 Robe staat op de kermis en op 't podium met bloemen
 Marnix, Dirk en Johan: stel kroegenlopers, zo kun je ze noemen
 Karel speelt DJ en draait de plaatjes uit die tijd
 Annemarie speelt Linda en Giselle met heel veel appetijt
 Geert zorgt voor de meisjes en de koers, 't is een arrangeur
 Dries speelt Rik en Johan, coureur en zoon van den dokter
 Yarno van de Chiro heeft een braaf en aardig smoel
 en Petra heeft als Lientje plaats gekregen op een stoel.

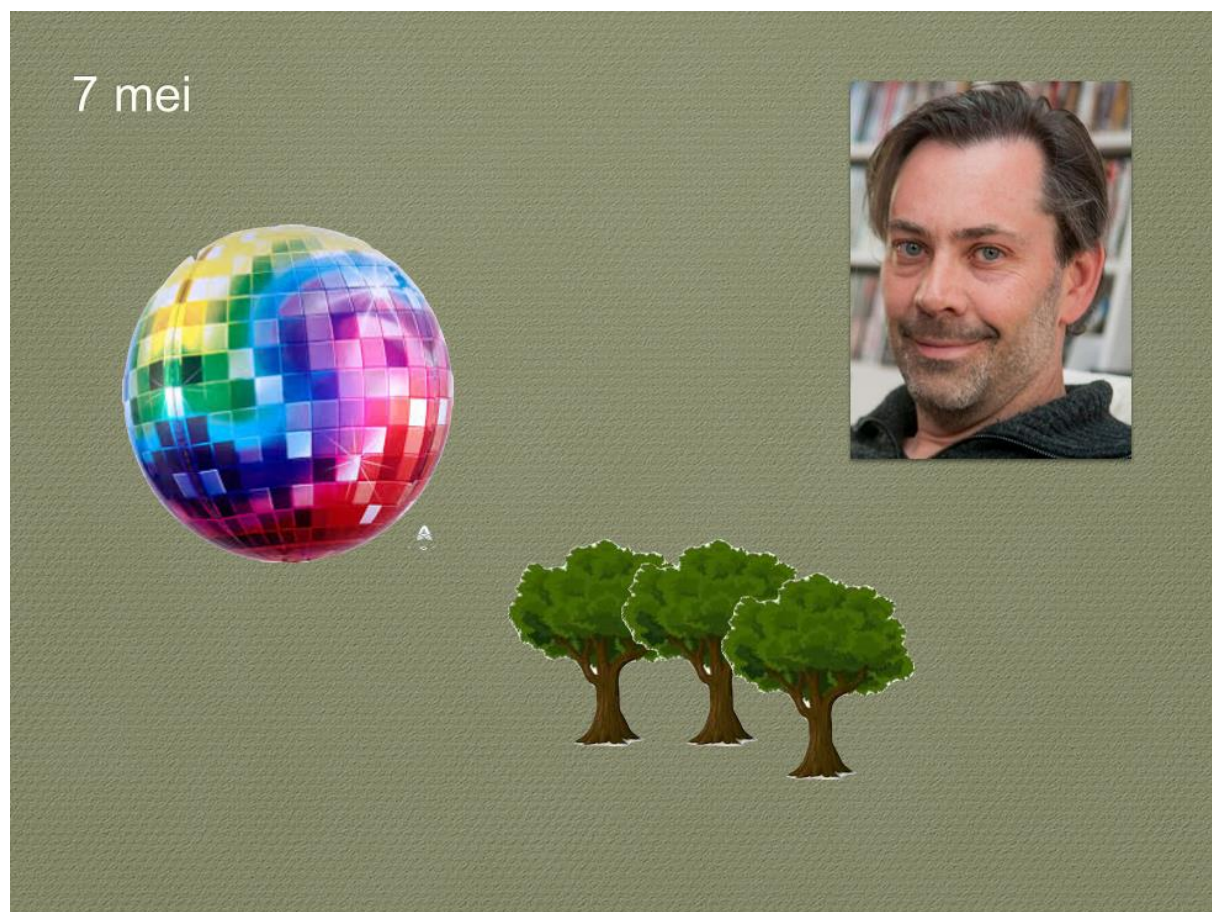
Voilà, kort samengevat, dit was 'Minor Swing' met alle namen ingevuld.
 al zouden deze 16 met nog tientallen andere namen moeten aangevuld
 Regie, decor, licht, muziek, catering, opbouw, afbraak, bedienend personeel,
 wel 3 keer zoveel anderen nog dragen bij tot het succes van dit toneel.
 Daarvoor merci, vielen Dank, thanks a lot, gracias, mille grazie
 en voor het eigen volk: zoveel bedankjes, ge hebt geen idee !

Herman Matthys, professor openbare financiën, komt spreken in april.
Slechts 2 cola zero's heeft hij nodig, voor ons is dat een peuleschil.
Zelfs zonder suikerboost kan hij blijven praten over het deficitaire staatsbudget,
maar verheldert niet door wie of hoe de scheve situatie kan worden rechtgezet.

Volgens Herman zijn er veel te veel partijen met elk een eigen visie,
zodat regeren moeilijk wordt, laat staan het vormen van een coalitie.
En als ze al regeren, wordt de methode van de kaasschaaf gehanteerd:
op alle uitgaven wordt bekibbeld, zodat tenslotte niets nog goed marcheert.

Daadkrachtig bestuur betekent dat men dringend knopen door moet hakken,
maar uit schrik voor stemverlies, zit men liever op malkanders kop te kakken.
't Is hopeloos verdeeld, dit tweeslachtige land met ocharme 11 miljoen zielen
en ik weet niet of we die bestuurslui debielen moeten noemen of schlemielen...

Op 7 mei komt een prof in de muziek u over pop en dergelijke instrueren
mijn probleem is dat ik er niet ben als Gert Keunen u hier komt amuseren.
Dus kan ik kort en bondig enkel zijn aanwezigheid en mijn absentie declareren,
zonder verdere commentaar mijnentwege moet ik u hierbij desillusioneren.

Ikzelf heb het trouwens niet zo op muziek die hele dagen door het huis schalt,
of op feestjes met loeiharde disco, waar de DJ dan nog doorheen bralt.

Laatst was ik op zo'n feestje bij vrienden waar de boxen constant stonden te beuken en waar je geen normaal gesprek kon voeren zonder je stembanden te verkreuken.

Toen de vriendin van mijn vrouw in mijn oor vroeg: "Wil je niet eens met me neuken?" Tenminste, dat verstond ik dus, en van ontzetting liep ik naar buiten onder de beuken. Even later kwam ze me achterna, terwijl ik nog niet goed bekomen was van dat 'neuken'. En toen stelde ze, heel duidelijk nu, de vraag: "Wil je nog iets eten uit de keuken?"

Harde muziek kan bij een gesprek dus heel verwarrend werken.
Je hoeft ook niet meteen onder de beuken, 't kan ook onder de berken...

Op de elfde juni mogen we met Koen de Bie bij Friesland/Campina op bezoek waar we pas binnen raken na persoonsidentificatie en een grondig onderzoek. Daarenboven moet eenieder zichzelf hygiënisch verantwoord emballeren, zodat er geen gevaar bestaat dat iemand de zuivelproductie kan contamineren.

Met een presentatie van hemzelf en zijn collega, Miguel, die ons escorteert, leren we hoe het bedrijf marcheert en allerlei melkproducten produceert. We zien enorme installaties die automatisch en op volle toeren melk verwerken, al is er op onze speurtocht doorheen die hallen geen druppel van te merken.

Dit staat mijlenver van wat ik als kleine jongen deed, 's morgens telkenmale

en bij de boer van naast de deur een kan met vers getapte lauwe melk ging halen. Vol en romig, puur natuur, zò van de uier, zonder manipuleren recht in de mond, maar de moderne bewerkte versie van de melk is naar het schijnt ook gezond.

't Was een genoegen dat we in de FrieslandCampinafabriek langs mochten komen en merci voor 't cadeautje, de kleinkindjes waren met hun zuivel zeer ingenomen...

11 juli

Dank zij de Guldensporenslag mogen we op de 11de juli weer op stap en dit jaar gaat het richting zuiden, met een bus (te voet gaat dat niet zo rap). Ons reisdoel is de steden Doornik en Lessen in het land van Henegouwen, ooit een Vlaams gewest dat ons in de loop der tijden werd onthouden.

We bezoeken in Lessen het 'Onze-Lieve-Vrouw met de Roos Hospitaal' een prachtig bouwwerk, ooit een gasthuis en nu museum met een verhaal. Een historie van zusterkes die noodlijdenden helpen en proberen te genezen: primitieve instrumenten en planten uit de kruidentuin zijn toen aangewezen.

We worden voortreffelijk gegidst in keurig Nederlands zodat we alles snappen en daar de materie wetenswaard en boeiend is, gaat de aandacht niet verslappen. Over de middag blijven we ter plekke voor een broodjesmaaltijd met wijn of bier en na zo'n vermoeiende hospitalisatiedag smaakt dat ziekelijk goed, ge ziet dat van hier.

Na de middagpauze gaan we de bus op richting Doornik waar ze ons verwachten om een fikse lange wandeling te maken, want de stad is groter dan we dachten. De wankelende kathedraal met z'n vijf torens, de Grand-Place met belfort en Vlaamse huizen en flanerend langs de Schelde zien we nog de 'Pont de Trous' voordat ze die vergruizen.

Na een blitsbezoek aan het folkloremuseum en een allerlaatste glas op een terras kunnen we voldaan naar huis toe keren, in opperbeste stemming en ieder in zijn sas. Rest mij nog Hans te bedanken voor het organiseren van deze excursie 't was puik geregeld en dit jaar mag hij weer ergens prospecteren, da's mijn conclusie.

Ochgottekes, zou ik nog vergeten dat we 's avonds in De Litanie hebben gesoupeerd, waar Pieter voor de hele bende moet kokkerellen en zichzelf misschien heeft geforceerd. Zijn kookkunst valt al bij al nog mee en naar verluidt, zo hoor ik in 't laatste roddelbulletin, ziet hij het volledig zitten en hoopt hij dit jaar op een eerste vermelding in de Michelin...

10 september

Op 10 september komt een Magnumfotografe spreken en haar foto's laten zien Bieke Depoorter, amper 33, behoort al tot de top en z' is knap nog bovendien. Tot mijn spijt moet ik deze vergadering missen want ik ben op buitenlandse zending. Ja, ge hoort het goed, voor persoonlijk genot en niet met openbare kapitaalsaanwending.

Ik ken er die regelmatig in het zogeheten landsbelang de boot of het vliegtuig nemen,

al twijfel ik aan de motieven van de rakkers die voor onze bestwil die excursies ondernemen.

Ik geloof dat ik aan het afdwalen ben en zou me beter houden aan de feiten, maar aangezien ik er niet was die avond, kan ik mij in feite niets verwijten.

Fotografie is nochtans een mooie kunstuiting die ik uiterst goed kan smaken, al denkt menigeen dat een slimme telefoon volstaat om een goede foto te maken. Laat mij u in enkele stappen expliqueren wat je nodig hebt voor een keurig resultaat de eerste voorwaarde is dat je op een correcte manier met je camera omgaat.

Een voorbeeld:

Als u denkt dat een professioneel fotoapparaat volstaat, laat mij u desillusioneren veel belangrijker is de persoon erachter, die zijn gevoel voor timing laat primeren.

Een voorbeeld:

En natuurlijk is er ook altijd ietwat geluk gemoeid bij het drukken op de knop
Vaak maak je dan de mooiste foto's met een diepere betekenis er bovenop

Een voorbeeld:

Kies ook je onderwerp zorgvuldig uit, heel dankbaar zijn bijvoorbeeld kinderen
ze zijn onvoorspelbaar weliswaar, maar dat mag het nemen van een foto niet verhinderen

Een voorbeeld:

Probeer vooral niet om de kleine schatjes aan te zetten tot poseren, een snapshot op een onverwacht moment, dààrvan moet je profiteren...

Een voorbeeld:

Ziezo, ik hoop dat u iets opgestoken hebt van mijn tips en er gaat op letten, dan kunt u binnenkort de fraaiste zelfgenomen kiekjes op uw buffetkast zetten.

8 oktober

Op 8 oktober krijgen we een lid van onze eigen Kamer hier over de vloer Christof Beuselinck, op gebied van economie en financiën een crack, tout court Maar zijn discours gaat voornamelijk over de bitcoin, een digitale munt, waarmee je zonder portemonnee of bankkaart blijkbaar toch betalen kunt.

Zijn uitleg over hoe die bitcoins via het wereldwijde web naar hun bestemming flitsen is behoorlijk technisch, meer iets voor computerfreaks dan voor digitale ditsen. Peer to peer, blockchain, miners... een hoop computerjargon passeert de revue en dat allemaal in het Engels, in die wereld is ons Nederlands helemaal foutu.

Je kunt ook beleggen in die munten, maar dat doe je niet zonder risico, omdat de waarde ervan zo veranderlijk is als mijn grootvaders libido. Voor je het weet is de waarde van je cybercenten tot niemendal gereduceerd en moet je aankloppen bij het OCMW omdat je quasi bent geruïneerd.

Toch merci, Christof, voor je deskundige uitleg, 't ging ietwat mijn petje te boven en vertrouw ik die bitcoin niet, in jouw competentie blijf ik rotsvast geloven.

12 november

Op 12 november staan hier 2 jonge gasten om over hun fietstocht te vertellen: Roeland en Jonathan uit Maldegem zijn 2 avontuurlijke hard stampende gezellen, die in elf maand tijd dertienduizend vijfhonderd kilometer pedaleren, tot in Nepal, waarbij ze sneeuw en ijs en menig berg en dal trotseren.

Ze tonen mooie plaatjes van dorpen, steden, mensen om hun tocht te illustreren, een echte krachttoer, maar als je ze hoort is't net of ze 't willen bagatelliseren. Voor zo'n trip moet je toch beschikken over het hoofd en de benen van een flandrien én goed eten want zoiets kun je niet presteren met dagelijks een broodje filet américain.

Bewonderenswaardig toch en ook verwonderlijk dat die jongelui daarin slagen op eigen kracht, bijna een jaar lang kilometers malen, da's toch zeldzaam dezer dagen. En ze doen het met amper 6500 euro de man, da's dus maandelijks geen 600 euro. Met andere woorden: als een leefloner zo'n reis maakt, vormt dit een financieel ex aequo.

7 december

De 7de december is 't weer patroonsfeest, met een concert en daarna gegrild buffet
We beginnen met het Onderspit, die hun West-Vlaamse teksten op muziek hebben gezet.
Jan Cappelle, broer van Wantje, zingt en speelt met zijn kompanen en vertelt verhalen,
maar zonder ondertiteling of tolk is dat bij momenten voor sommigen wel even balen.

Stel u voor dat ik hier in 't West-Vlaams begin... (!) misschien zoe j'ook nie alles kun'n verstaan
't Is nie omdawe moar ne kleine kilomèter van de schreve zitt'n da da moe goan
Wieder zien Oast-Vlamingen en spreken Knesseloars, bie-j-us klapme heelegansen aandars.
Wuk zeg je ? Oed e kè joe mule ? Mohowzeg. Pas ip, of 'k sla je tote an spaanders !

Enfin, 't was een leuk concertje, we hebben ervan genoten en zijn naar De Swaene gestapt
voor een receptie en een diner, eigenlijk een barbecue, maar dat heb ik niet goed gesnapt.
Er was geen vuur of rook te bekennen, toch iets essentieels als je bezig bent met grillen ?
En dan urenlang aan dezelfde tafel zitten, niet gunstig voor 't sociaal contact, noch voor mijn billen.

Al bij al was 't geestig en we hebben ons best geamuseerd, al was het moeilijk converseren.
Bij ons aan tafel kon ik bij momenten de gesprekken moeilijk volgen, dat kan mij enerveren.
Het deed me denken aan die keer op dat luidruchtig feestje bij de vriendin van mijn vrouw,
die haar nieuwe keuken wou laten zien, en vroeg me af wat ik nu te horen krijgen zou.

en inderdaad, zo bleek, laat mij u illustreren,
wat ik eerst dacht te horen én na nader informeren:

Wat klonk als 'Wil je mij eens gauw masseren ?' was eigenlijk 'Wil je mij eens 't zout passeren ?'
én 'Wat vind je van die mafkees ?' was eigenlijk 'Wat vind je van dit lamsvlees ?'

én 'Ik heb lak aan winterbanden' was eigenlijk 'Ik heb last van winterhanden.'
of 'Een splitjurk zou in de mode zijn' was eigenlijk 'Er zit kurk in de rode wijn.'

't Kan ook aan mij gelegen hebben en niet aan 't lawaai,
mijn gehoor zorgt er namelijk voor dat ik woorden soms verdraai.

'k peisn da tiet è da 't uut è
'k goa me schipp' ofkuusn'
want keet get
en merci, 't es geirn gedoan...

Toe 't noaste joare !